หนึ่งในดวงใจนิรันดร์

สุวัฒน์ ไวจรรยา

๘๘ ปี คุณปู่-คุณย่า

ภาพพระราชทาน

พระราชทานพระราชวโรกาสให้ นายสุวัฒน์ ไวจรรยา อุปนายกสมาคมกวีร่วมสมัย
นำคุณแม่สอางค์ ไวจรรยา และ บุตรหลาน เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

พระราชทานพระราชวโรกาสให้ นายสุวัฒน์ ไวจรรยา อุปนายกสมาคมกวีร่วมสมัย
นำคุณแม่สอางค์ ไวจรรยา และ บุตรหลาน เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

หนึ่งในดวงใจนิรันดร์

ที่ระลึกอายุ ๘๘ ปี คุณปู่-คุณย่า

(คุณพ่อไพศาล* – คุณแม่สอางค์ ไวจรรยา)

พ.ศ. ๒๕๕๕

* ถึงแม้จากไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๒

แต่ท่านคงอยู่ในใจลูกหลานตราบนิรันดร

คุณย่ากับคุณปู่คู่หทัย เป็นมิ่งขวัญของใครใครทุกคน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. ประวัติคุณแม่	๔
๒. ภาพเล่าเรื่อง	๘
๓. กราบพ่อ-กราบแม่	๑๕
๔. พระในบ้าน	๑๖
๕. ด้วยสองมือแม่	๑๘
๖. ไออุ่นจากตักแม่	๒๑
๗. ฒ ผู้เฒ่า..ใจดี	๒๒
๘. คุณย่า..ที่(น่า)รัก	๒๔
๙. อุ่นเอยอุ่นไอรัก	๒๖
๑๐. ความจริงเหนือสิ่งใด	๒๘
๑๑. แม่..เป็นได้ในทุกสิ่ง	๓๐
๑๒. ผู้ยิ่งใหญ่..น้ำใจงาม	๓๒
๑๓. ด้วยสองมือพ่อ	๓๔
๑๔. วันของพ่อ	๓๖
๑๕. คุณปู่ – คุณย่า	๓๗
๑๖. ของขวัญแด่คุณย่า	๓๘
๑๗. คุณแม่สอางค์ ไวจรรยา	๓๙
๑๘. หนึ่งในดวงใจ	๔๖
๑๙. หนึ่งในดวงใจนิรันดร์	๔๗

ประวัติคุณแม่สอางค์ ไวจรรยา

คุณแม่สอางค์ (อ๋อย) ไวจรรยา เกิดเมื่อ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๖๗ เป็นบุตรคนที่ ๔ ของคุณตานิล คุณยายแช่ม สวยสวัสดิ์ มีพี่น้องทั้งหมด ๙ คน ได้แก่

๑.นายกรุด	สุขสวัสดิ์	ถึงแก่กรรม
๒.นางแหวน	แก่นใน	ถึงแก่กรรม
๓.นางสังเวียน	อุดมผล	ถึงแก่กรรม
๔.นางสอางค์	ไวจรรยา	
๕.นายกรี	สวยสวัสดิ์	
๖.นายโนรี	สวยสวัสดิ์	
๗.นายวิทยา	สวยสวัสดิ์	ถึงแก่กรรม
๘.พ.จ.อ.ทองดี	สวยสวัสดิ์	ถึงแก่กรรม
๙.นางฉวีวรรณ	บุญยิ่ง	ถึงแก่กรรม

คุณแม่สอางค์ เรียนหนังสือที่โรงเรียนวัดไทรน้อย สอบได้ชั้น ป.๒ มีความรู้พออ่านออกเขียนได้ ก็ต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยคุณตา คุณยายทำนา

ปี พ.ศ.๒๔๘๗ ขณะที่คุณแม่มีอายุ ๒๐ ปี ได้สมรสกับคุณพ่อไพศาล ไวจรรยา ซึ่งรับราชการครูอยู่ที่โรงเรียนวัดไทรน้อย มีบุตรด้วยกัน ๕ คน ดังนี้

หนึ่งในดวงใจ

๑.นายสุวัฒน์ ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญ ศิลปินดีเด่น จ.นนทบุรี สาขาวรรณศิลป์ ปี ๒๕๔๙ และ พ่อตัวอย่างแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ สมรสกับ นางศรีประไพ ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญ อ.๓ ระดับ ๘ มีธิดา ๒ คน

๒.นายสุวิทย์ ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญ ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาล สมรสกับ นางกัลยา ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญ อ. ๓ ระดับ ๘ มีบุตร ๒ คน

๓.เรือตรีสุวรรณ ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญกองทัพเรือ สมรสกับนางฉันทนา ไวจรรยา มีธิดา ๑ คน

๔.นายสุรศักดิ์ ไวจรรยา ข้าราชการบำนาญ อาจารย์ ๓ ระดับ ๘

๕.เด็กชาย เสียชีวิตตั้งแต่แรกเกิด

ขณะที่ลูกๆ อยู่ในวัยศึกษา คุณแม่เป็นทั้งแม่บ้านดูแลบุตรทั้งสี่ และทำเกษตรกรรมเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัวอีกทางหนึ่ง ส่วนคุณพ่อยามใดว่างจากงานสอนหนังสือ ก็จะออกท้องนาพร้อมกับคุณแม่ แม้จะเหน็ดเหนื่อยเพียงไร ท่านทั้งสองก็ไม่เคยบ่นให้พวกเราได้ยิน ท่านทำเพื่ออนาคตของลูกๆ นั่นเอง คุณแม่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาทำบุญสุนทานไม่เคยขาด ทั้งมีน้ำใจโอบอ้อมอารี จนเป็นที่รักของญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน

ปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ คุณพ่อได้จากพวกเราไปในขณะที่อายุ ๘๕ ปี ยังความเศร้าโศกเสียใจให้กับคุณแม่ แต่ท่านก็เข้มแข็งมิได้แสดงอาการให้ลูกหลานเห็นมากนัก คุณพ่อเคยพูดกับหลานสาวคนโตว่า “เมื่อปู่ไม่อยู่ชมพู่อย่าทิ้งย่านะ” ภายหลังเสร็จงานคุณปู่ ชมพู่ก็อยู่เป็นเพื่อนคุณย่าที่บ้านไทรน้อยมาตลอด ยอมที่จะขับรถระยะทางไกลไปทำงานที่จามจุรีสแคว

ถนนพระราม ๔ กว่าจะกลับถึงบ้าน อ.ไทรน้อย ก็ ๓-๔ ทุ่มทุกวัน ซึ่งคุณย่าก็จะรอกินข้าวมื้อเย็น(ดึก)พร้อมหลาน อยู่ทุกวันเช่นกัน

ตุลาคม ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ คุณแม่สอางค์ไม่ยอมย้ายจากบ้านไทรน้อย ลูกชมพู่จึงติดน้ำอยู่กับคุณย่าเกือบสองเดือนออกไปทำงานไม่ได้ จากการที่ต้องอยู่แต่บนบ้านมิได้เดิน มิได้ออกกำลัง ประกอบกับหมอนรองกระดูกสันหลังทับเส้นประสาททำให้คุณแม่สอางค์เดินไม่ได้ ซ้ำด้วยเกิดโรคเก๊าเฉียบพลัน คุณแม่จึงมีอาการปวดขา ปวดเข่า มากกว่าทุก ๆ ครั้ง จำยอมให้ลูกหลานเข้าไปรับ ซึ่งระยะนั้นน้ำเพิ่งจะลดระดับลงเล็กน้อยต้องใช้รถกระบะล้อสูง ปรกติการเดินทางจากเพอร์เฟคเพลส บางรักน้อย ไปบ้านที่ อ.ไทรน้อย ใช้เวลามากที่สุดก็ไม่เกิน ๔๐ นาที แต่วันที่เข้าไปรับคุณแม่นั้น ใช้เวลานานกว่า ๓ ชั่วโมง

คุณแม่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนนทเวช ทั้งเป็นคนไข้นอก คนไข้ในหลายครั้งหลายหน และเข้านอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเพื่อสะดวกต่อการทำกายภาพบำบัดอีกเดือนเศษ อาการปวดขาปวดเข่านั้นคงยังทรงกับทรุด ชมพู่กับน้องๆ(เปิ้ลและป้อง) ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายจ้างคนงานจากศูนย์ฯ มาช่วยดูแลคุณย่าเพราะคุณย่าไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ลูกชายคนรอง (สุวิทย์) ก็มาอยู่เป็นเพื่อนคุณแม่เกือบทุกวัน สุรศักดิ์ ลูกชายคนเล็ก ว่างจากงานวันใดก็แวะเวียนมาหาอยู่เสมอ รวมทั้งหลานๆ อื่นด้วย

ในขณะที่จัดทำต้นฉบับหนังสือเล่มนี้ คุณแม่ยังมีสติสมบูรณ์ พูดคุยรู้เรื่อง ความจำดีเยี่ยม พวกเราได้แต่สวดมนต์ภาวนาขออำนาจพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง ช่วยดลบันดาล

ให้สุขภาพของท่านดีขึ้น เพื่อเตรียมตัวเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ทรงพระเมตตาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชวโรกาส ให้คุณแม่สอางค์ พร้อมบุตรหลาน เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา ในวันอังคารที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.

และในปีนี้คุณแม่ ได้แจ้งความประสงค์กับทางวัดไทรน้อยไว้แล้ว ว่าจะร่วมเป็นเจ้าภาพทอดกฐินสามัคคีกับทางวัด ซึ่งคงประมาณต้นๆ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ นั่นเอง

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณฯ อันหาที่เปรียบมิได้ รวมทั้งบุญกุศลที่คุณแม่สร้างไว้และตั้งจิตพิษฐานที่จะสร้างต่อไป โปรดช่วยให้คุณแม่สมหวังในสิ่งที่ปรารถนาอันเป็นมงคลยิ่งแห่งชีวิตด้วยเถิด

สุวัฒน์ ไวจรรยา

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คุณย่าในวัยย่าง ๘๙ ปี กับลูกหลาน ที่บ้านเพอร์เฟคเพลส บางรักน้อย

ภาพเล่าเรื่อง

คุณปู่-คุณย่า อายุครบ ๗๒ ปี (พ.ศ.๒๕๓๙)

คุณปู่-คุณย่า อายุครบ ๘๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๑)

ภาพเล่าเรื่อง

คุณปู่-คุณย่า อายุครบ ๘๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๑)

คุณปู่-คุณย่า อายุครบ ๘๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๑)

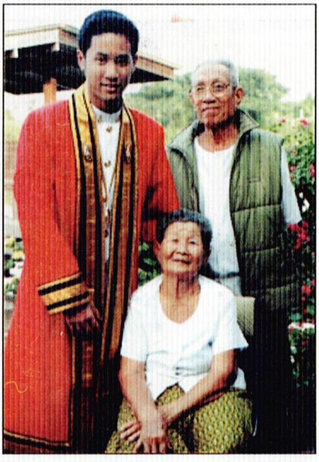
ภาพเล่าเรื่อง

ชมพู่ มหาบัณฑิตด้านไอที จาก มจพ.(กำลังทำ ดร.ในที่เดียวกัน)

เป๋ง บัณฑิต จาก ม.มหานคร

ป๋อง มหาบัณฑิต จาก มจพ.

ภาพเล่าเรื่อง

เปิ้ล บัณฑิต(เกียรตินิยม)จาก มจธ. และ มหาบัณฑิต จาก มธก.

มหาบัณฑิต จาก มธก.

ภาพเล่าเรื่อง

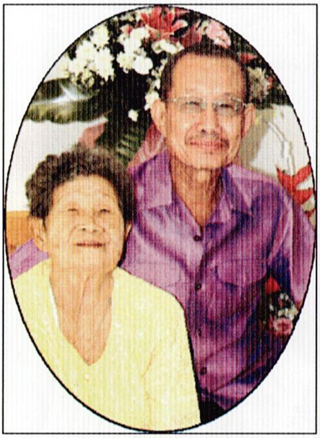

หลานเป้ง แต่งงาน

หลานเปิ้ล แต่งงาน

ภาพเล่าเรื่อง

กับลูกชายคนโต

กับลูกชายคนเล็ก

กับลูกชายคนรอง

ภาพเล่าเรื่อง

คุณพ่อไพศาล – คุณแม่สอางค์ เมื่ออายุ ๓๐ ต้นๆ

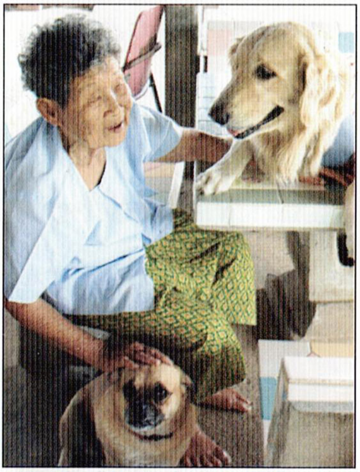

คุณแม่สอางค์ กำลังไถนา (ภาพนี้คุณพ่อไพศาล ถ่ายไว้)

ภาพเล่าเรื่อง

คุณแม่สอางค์ในวัย ๘๙ ปี กับลักกี้

คุณแม่สอางค์ กับโดโด้ และ ทองคำ

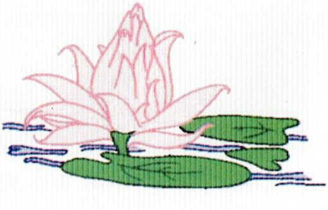

กราบพ่อ-กราบแม่

ก้มกราบงามรำลึกนึกถึงพ่อ
ตัวไกลต่อใจติดสนิทสนม
ท่านเปรียบต้นไม้ใหญ่ให้รื่นรมย์
ทั้งเป็นพรหมของบุตรสุดบูชา

ก้มกราบงามรำลึกนึกถึงแม่
ตัวไกลแต่ใจสนิทเสน่หา
ท่านงดงามความดีมีเมตตา
เป็นนางฟ้าอยู่ในดวงใจเรา

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๖

๑๗

สุวัฒน์ ไวจรรยา

พระในบ้าน

แม่และพ่อ..คือพระประจำบ้าน
ป้องภัยพาลผ่านพ้นดลสุขศรี
ทั้งคอยแนะชี้นำลูกทำดี
เป็นคนมีคุณค่า...น่าภูมิใจ

แม่และพ่อ..คือพระประจำบ้าน
คุณธรรมของท่านนั้นยิ่งใหญ่
ทั้งอาทรแหนหวงทั้งห่วงใย
ถึงวันปีเปลี่ยนไป..รักไม่จาง

๑๘

หนึ่งในดวงใจ

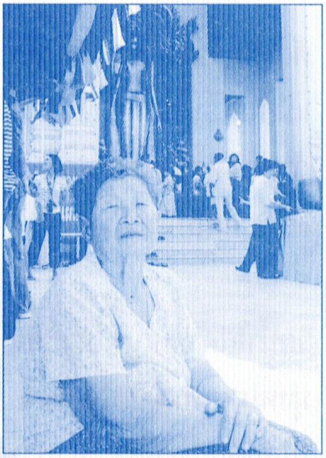
แม่และพ่อ..คือพระประจำบ้าน
ดวงใจท่านผ่องใสไสวสว่าง
ดำเนินชีวิตดีมีแนวทาง
เป็นแบบอย่างฝังจิตติดตรึงตรา

แม่และพ่อ..คือพระประจำบ้าน
คำสอนท่านประเสริฐล้ำเลิศค่า
แม้เป็นเพียงถ้อยคำธรรมดา
แต่ทว่า..ทั้งมวลล้วนจริงใจ

แม่และพ่อ..คือพระประจำบ้าน
ยามลูกหลานพร้อมหน้ามากราบไหว้
แววตาท่านทอแสงแฝงความนัย
ปลื้มจนน้ำใสใส..ไหลเอ่อคลอ

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๖

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ด้วยสองมือแม่

สองมือแม่หยาบกร้านกรำงานหนัก
เพื่อลูกรัก...แม่พร้อมยอมทำได้
ลูกเห็นจนชินตาคราเยาว์วัย
แม่จับไถต้อนทุย...ลุยไถนา

ทำนาดำยามนั้นแสนลำบาก
ขั้นตอนมาก..เริ่มงานที่หว่านกล้า
รอจนต้นโตใหญ่ได้เวลา
ถอนขึ้นมา..หาบไปใส่แปลงดำ

ต้องก้มก้มเงยเงยมิเคยท้อ
แม่กับพ่อช่วยกัน..เช้ายันค่ำ
ถ้าพ่อติดราชการงานประจำ
แม่ก็ออกไปทำตามลำพัง

วิดน้ำใส่ดายหญ้า..หาปุ๋ยเสริม
มุ่งหมายเพิ่มผลิตให้ได้มากถัง
ปีไหนฝนกระหน่ำ...น้ำประดัง
แม่...ต้องหลั่งน้ำตาเมื่อนาจม

งานบางอย่างลูกก็พอช่วยไหว
แม่ก็ให้ช่วยตามความเหมาะสม
ถึงฤดูเก็บเกี่ยวเคียวแม่คม
ข้าวจะล้มเพียงไร...แม่ไม่ท้อ

๒๑

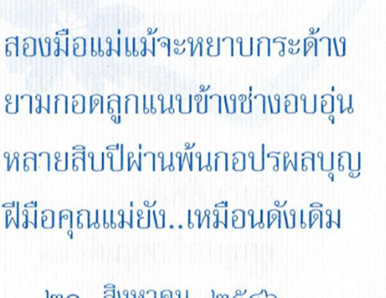
สุวัฒน์ ไวจรรยา

เมื่อเกี่ยวเสร็จหอบข้าวเข้าลานบ้าน
แม่ช่วยงานนวดข้าว-ฝัดข้าวต่อ
ตากจนแห้งแล้วใส่ยุ้งไว้พอ
ที่เหลือรอเก็บขายได้เงินทอง

ทั้งเลี้ยงลูกดูแลเป็นแม่บ้าน
ปรุงอาหารรสดี..ไม่มีสอง
แม่ใส่บาตรทุกวันตามครรลอง
น้ำใจของแม่งามความการุณย์

สองมือแม่แม้จะหยาบกระด้าง
ยามกอดลูกแนบข้างช่างอบอุ่น
หลายสิบปีผ่านพ้นกอปรผลบุญ
ฝีมือคุณแม่ยัง..เหมือนดังเดิม

๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

ไออุ่นจาก..ตักแม่

กราบแม่ตรงกลางตัก
อุ่นไอรักซ่านทั่วกาย
เหนื่อยอ่อนก็ผ่อนคลาย
สบายใจ..สุขสราญ

ตักแม่อ่อนละมุน
อยากนอนหนุนให้นานนาน
เวลาล่วงเลยผ่าน
ตักแม่นั้นมิเปลี่ยนแปร

อุ่นใจได้พลัง
ทุกทุกครั้งหนุนตักแม่
ตราตรึงซึ้งดวงแด
อำนาจรักสลักทรวง

๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ฒ ผู้เฒ่า..ใจดี

ชายผมสีดอกเลาเขาแย้มยิ้ม
ดูเอิบอิ่มเอมใจ..ไร้รอยหม่น
เพราะลูกหลานหญิงชายมีหลายคน
หมั่นเวียนวนแวะเยือนถึงเรือนชาน

เป็นคุณปู่ใจดี..ที่สง่า
เป็นคุณตาใจงามนำสุขศานต์
เป็นดั่งร่มโพธิ์ทองป้องภัยพาล
เป็นเพื่อนบ้านใครใครมอบไมตรี

๒๔

หนึ่งในดวงใจ

เป็นพระในดวงฤทัยได้ประจักษ์
เป็นศูนย์รวมความรักและศักดิ์ศรี
เป็นผู้คอยช่วยเหลือเอื้ออารี
เป็นคนมีคุณธรรมประจำใจ

ท่านอายุยืนยิ่งเป็นมิ่งขวัญ
อบอุ่นพลันเวลามาอยู่ใกล้
คิดถึงกันเมื่อต่างต้องห่างไกล
หายนานไปก็จะถามตามหาตัว

ชายวัย ๗๓ ผู้เฒ่า..ผมขาวแล้ว
และแม้แววตาจะพร่าสลัว
แต่ทุกห้องหัวใจไม่หมองมัว
เพราะครอบครัวลูกหลานสานใยรัก

๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๖

สุวัฒน์ ไวจรรยา

คุณย่า..ที่(น่า)รัก

หญิงชราหลังโกงนั่งยงหยก
มือจับครกปรุงแต่งเครื่องแกงส้ม
หน้าเปื้อนยิ้มอิ่มเอมเปรมอารมณ์
ทั้งน้ำพริกผักต้มตระเตรียมไว้

ปลาหมึกทอดกรอบของชอบหลาน
เคียงคู่จานไข่ดาวกะเพราะไก่
อีกผัดผักรวมมิตรรสติดใจ
กุ้งกระเทียมพริกไทยตัวใหญ่ดี

หนึ่งในดวงใจ

เมื่อลูกหลานจะมาเยี่ยมย่าปู่
อาหารจึงเต็มตู้ดูหลายที่
ใครหิวก็รับประทานได้ทันที
ทุกมื้อมีตักเติมเพิ่มเพียงพอ

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งซึ่งท่านให้
คือความรักห่วงใย..ใช่ไหมหนอ
จำไว้เถิดลูกหลานหมั่นเคลียคลอ
พะเน้าพะนออย่าปล่อยท่านน้อยใจ

หญิงชราหลังโกงนั่งยงโย่
ยามลูกโซเซบ้าง..แต่ยังไหว
คุณย่ากับคุณปู่...คู่หทัย
เป็นมิ่งขวัญของใครใครหลายคน

๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖

๒๗

สุวัฒน์ ไวจรรยา

อุ่นเอย..อุ่นไอรัก

เมื่อลูกยังเล็กเล็กเป็นเด็กน้อย
พ่อแม่คอยแลเฝ้าเอาใจใส่
ทุกย่างเท้าก้าวชิดตามติดไป
ระวังภัยพาลที่..อาจบีฑา

เมื่อลูกโตขึ้นหน่อยเริ่มค่อยห่าง
ในระหว่างวัยเรียนเพียรศึกษา
พ่อสอนอ่านสอนคิดวิทยา
แม่สอนมารยาทงามความเป็นคน

หนึ่งในดวงใจ

เมื่อลูกหญิงลูกชายวัยแรกรุ่น
ชุลมุนวุ่นวายใจสับสน
พ่อแม่ช่วยชี้ช่อง..การครองตน
จนลูกพ้นหลุดผ่านอันตราย

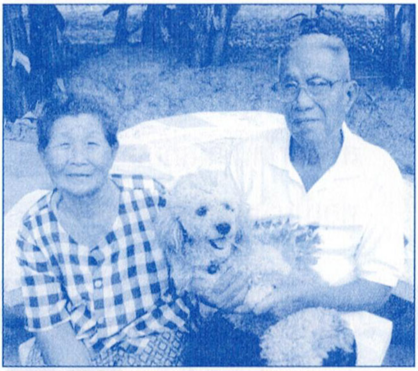
เมื่อลูกเติบโตใหญ่กายแกร่งกล้า
การศึกษาสำเร็จเสร็จสมหมาย
ได้ทำงาน..ท่านก็พอสบาย
ลูกผู้ชายสุขแสน..บวชแทนคุณ

ถึงวันนี้พ่อแม่..แก่มากแล้ว
และแม้แววตาจะพร่ามัวขุ่น
แต่ดวงใจเจิดจ้าเกื้อการุณย์
อ้อมอกยังละมุน...อุ่นไอรัก

๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ความจริงเหนือสิ่งใด

แม้ไม่เคยเอ่ยปากบอกรักพ่อ
แต่ใจหนอ..รักแน่มิแปรผัน
พ่อคือผู้ยิ่งใหญ่ให้ชีวัน
เป็นมิ่งขวัญคุ้มครองปัดป้องภัย

ถึงไม่เคยเอ่ยปากบอกรักแม่
ความจริงแท้..รักยิ่งกว่าสิ่งไหน
พระคุณท่านมากล้นเหนือคนใด
เป็นร่มไทรใบหนาพารื่นรมย์

แม้ไม่เคยเอ่ยปากบอกรักพ่อ
ใจลูกต่อตามติดสนิทสนม
สายใยรักถักทอก่อเกลียวกลม
พ่อเป็นร่มโพธิ์ใหญ่ให้พึ่งพา

ถึงไม่เคยเอ่ยปากบอกรักแม่
แสดงแต่พฤตินัยใจหวนหา
ท่านคงเห็นทุกอย่างกระจ่างตา
รักของลูกเกินกว่า..สาธยาย

ทั้งพ่อแม่คือพระประเสริฐล้ำ
คุณธรรมความดีมีมากหลาย
หน้าที่อันแท้จริงลูกหญิงชาย
คือ..ต้องหมายมุ่งมั่นกตัญญู

๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖

สุวัฒน์ ไวจรรยา

แม่..เป็นได้ในทุกสิ่ง

แม่คือนางฟ้า........
แม่สรรหาให้ลูกได้ทุกสิ่ง
ลูกลืมตาก็เห็นฝันเป็นจริง
แม่แอบอิงเคียงข้างมิห่างไกล

แม่คือพยาบาล........
ยามลูกซานซมป่วยด้วยพิษไข้
แม่เช็ดตัวป้อนข้าวเฝ้าห่วงใย
แม่ทำให้ทุกอย่างช่างแสนดี

แม่คือคุณครู........
สอนลูกรู้พูดจา รู้หน้าที่
ลูกผิดพลั้งแม่อภัยไม่เฆี่ยนตี
ใช้วิธีแนะนำ..ลูกทำตาม

หนึ่งในดวงใจ

แม่คือผู้พิพากษา........
เกิดปัญหาแม่จักคอยซักถาม
แยกผิด-ถูก ชี้ชัดตัดสินความ
แม่งดงามสมวัยใจเป็นธรรม

แม่คือเพื่อนสนิท........
อยู่ใกล้ชิดพวกเราเช้าจรดค่ำ
ได้พูดคุยสนทนาเป็นประจำ
แม่ให้คำปรึกษา..เกื้อการุณย์

ช่อดอกไม้จากใจมอบให้แม่
ด้วยรักแท้กราบลงตรงตักอุ่น
ลูกเติบใหญ่ได้ดีเพราะมีบุญ
แม่เจือจุนหนุนช่วยด้วยความรัก

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ผู้ยิ่งใหญ่..น้ำใจงาม

แม่เป็นหนึ่งอยู่ในดวงใจลูก
แม่พันผูกแนบสนิทเสน่หา
แม่รักและห่วงหวงดั่งดวงตา
แม่นำพาชีวิตลูกสุขสำราญ

แม่คือพระอยู่ในใจลูกนี้
แม่แสนดีเลิศล้ำเกินคำขาน
แม่อดทน..ไม่ท้อต่อการงาน
แม่ต้องการให้ลูกสุขฤทัย

แม่ส่งเสริมลูกเรียนเพียรศึกษา
แม่หวังว่า..อนาคตลูกสดใส
แม่อยากเห็นพวกเราก้าวหน้าไกล
แม่ตั้งใจหนุนช่วย..ด้วยความรัก

๓๔

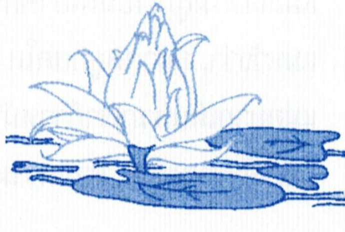
หนึ่งในดวงใจ

แม่โอบอ้อมอารีมีคุณธรรม
แม่ชี้นำแนวทางสร้างศรีศักดิ์
แม่คือ..ผู้ยิ่งใหญ่ใจงามนัก
แม่เป็นหลักที่ใครใครได้พึ่งพิง

แม่ให้คำปรึกษาคราลูกทุกข์
แม่ปลอบปลุกพลังใจให้ทุกสิ่ง
แม่สอนลูกให้รู้..สู้ความจริง
แม่เป็นหญิงสูงค่าคุณานันต์

ขอกุศลผลบุญหนุนนำจิต
ดลชีวิตแม่คงธำรงมั่น
ได้อยู่กับลูกหลานอีกนานวัน
เป็นมิ่งขวัญดวงใจไปชั่วกาล

๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ด้วยสองมือพ่อ

พ่อรับราชการอยู่บ้านนอก
มือถือชอล์กสอนการคิดอ่านเขียน
วิถีชีวิตพ่อ.....ก็วนเวียน
ระหว่างบ้านกับโรงเรียนมิเปลี่ยนแปร

วันปิดราชการหยุดงานสอน
ให้พักผ่อน..แต่พ่อขอช่วยแม่
ออกทำนาเหนื่อยกายไม่ท้อแท้
หวังเพียงแต่ลูกลูก..สุขอุรา

คุณพ่อเป็นเหมือนดั่งกับช่างปั้น
เพียรสร้างสรรค์คนให้มีศรีสง่า
ปรับแต่ง..ต่อเติมเสริมปัญญา
ให้วิชาพร้อมพูนคุณความดี

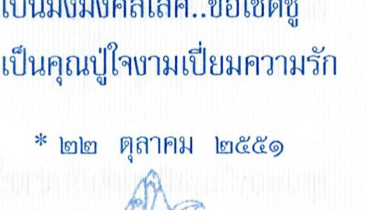
หนึ่งในดวงใจ

สำหรับลูก..พ่อสร้างวางระบบ
เมื่อเรียนจบชั้นประถมปีที่สี่
ส่งไปศึกษาต่อมิรอรี
เพื่อลูกมีความรู้..สู้ชีวิต

ตั้งแต่เล็กจนใหญ่จำได้มั่น
สื่อสัมพันธ์พ่อ-ลูก..ผูกดวงจิต
ลูกก้าวหน้าเพราะพ่อเป็นข้อคิด
ความใกล้ชิดซึมถ่ายสายเลือดครู

แปดสิบสี่ปีผ่าน..ถึงวันนี้ *
พ่อยังมีเรี่ยวแรงเข้มแข็งอยู่
เป็นมิ่งมงคลเลิศ..ขอเชิดชู
เป็นคุณปู่ใจงามเปี่ยมความรัก

* ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑

สุวัฒน์ ไวจรรยา

วันของพ่อ

ลูกเกิดมาโชคดีมีพ่อหนุน
เกื้อการุณย์แต่เยาว์จนเติบใหญ่
พ่อรักและห่วงหวงดั่งดวงใจ
ไม่มีใครรักเรา...เท่าพ่อรัก

ลูกเกิดมาโชคดีมีพ่อช่วย
เอื้ออำนวยทุกสิ่งจริงประจักษ์
เป็นพ่อพระ..หาได้ไม่ง่ายนัก
ลูกมีศักดิ์ศรีเพราะพ่อนำทาง

ลูกเกิดมาโชคดีมีพ่อ-แม่
คอยดูแลป้องภัยไม่เหินห่าง
ท่านสั่งสอนแนะนำมิอำพราง
ทั้งอยู่ข้างเคียงกายได้ชื่นเชย

วันนี้วันของพ่อ..ลูกขอกราบ
ใจซึมซาบพระคุณอุ่นอกเอ๋ย
แม้เวลาเปลี่ยนผันล่วงผ่านเลย
ลูกมิเคย...ลืมความรักฉ่ำทรวง

๕ ธันวาคม ๒๕๓๙

คุณปู่ – คุณย่า

คุณปู่เป็นผู้ชายใจประเสริฐ
เมตตาเลิศล้ำนักรักหลานหลาน
คอยโอบอุ้มคุ้มครองป้องภัยพาล
แต่เยาว์ผ่านถึงวันนี้..ไม่มีคลาย

คุณย่าเป็นกุลสตรีที่งามพร้อม
ความโอบอ้อมอารีมีมากหลาย
"ฝีมือย่า" เสมอต้นเสมอปลาย
หลานหญิงชายซึมซาบตราบนิรันดร์

จะอีกกี่ปีผ่านนานเกินนับ
คุณย่ากับคุณปู่..คือ "คู่ขวัญ"
ตราตรึงในใจหลานทุกวารวัน
พระคุณนั้นมากนัก..ยากจะลืม

" ชมพู่ กับ แอปเปิ้ล "

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ของขวัญ..แด่คุณย่า

มะลิหอมน้อมวางข้างข้างตัก
กรุ่นกลิ่น“รัก”บริสุทธิ์ผุดผ่องใส
แทนทุกคำทุกถ้อยร้อยจากใจ
เป็นมาลัยงามหรู..น้อมบูชา

พระคุณจากใครอื่นกี่หมื่นแสน
มิอาจแทนคิดเทียบเปรียบคุณย่า
รักหลานหลานเหลือล้นคณนา
ความเมตตาหาใครไหนเทียมทัน

หลานไม่อาจเอ่ยแจงแถลงถ้อย
หรือเรียงร้อยพจนามาเสกสรร
เพื่อบรรยายพระคุณนี้ที่อนันต์
จึงตั้งมั่น“กตัญญุตา”ตลอดไป

หนึ่งคำรักแด่คุณย่าแม้ค่าน้อย
ต่างเพชรพลอย..ตีราคามิได้
แต่ย่าจำ..ความรักซึ่งเต็มซึ้งใจ
หลานมอบให้คุณย่าตราบฟ้าดิน

“ ชมพู่ ”

คุณแม่สอางค์ ไวจรรยา

คุณแม่สอางค์ ไวจรรยา
เป็นลูกสาวชาวนามาแต่ต้น
ไทรน้อย..แผ่นดินนี้ที่เกิดตน
ฐานะค่อนข้างจนคนรู้กัน

"คุณยายแช่ม-คุณตานิล" ถวิลรัก
บุตรเก้าคนแม้หนักเลี้ยงมุ่งมั่น
"สวยสวัสดิ์" สกุลเก่าเนานิรันดร์
อาชีพนั้นทำนาหาเลี้ยงกาย

คุณแม่สอบได้ชั้นประถมสอง
การเรียนต้องหยุดไปใช่เบื่อหน่าย
ออกมาช่วยคุณตากะคุณยาย
ทำนาขายข้าวก็พอมีกิน

สุวัฒน์ ไวจรรยา

วัยยี่สิบเพริศพราวสาวละอ่อน
กามเทพอาทรแผลงศรศิลป์
"คุณพ่อไพศาล" เคียงคู่ชูชีวิน
สุขสมจินตนาตามฐานะ

พ่อไพศาล..เป็นครูสู้ชีวิต
โรงเรียนปิดวันใด..ออกไถดะ
ยามเก็บเกี่ยวก็ไม่ได้เลยละ
คุณพ่อกะแม่สอางค์..ต่างช่วยกัน

แม่มีบุตรห้าหน่อ..อ๋อ! ชายล้วน
คนเล็กด่วนลาลับกลับสวรรค์
เหลือสี่คนจนถึงปัจจุบัน
ลูกลูกนั้นกตัญญูรู้แทนคุณ

แม่ทำนากล้าแกร่งเข้มแข็งนัก
พลังรักเลิศล้ำความอบอุ่น
น้ำใจแม่โอบเอื้อเกื้อการุญ
ท่านนำหนุนพวกเราก้าวหน้าไกล

ทุกทุกเช้าแม่จักคอยตักบาตร
มิเคยขาดหมั่นทำ..ลูกจำได้
ทุกวันพระจัดสำรับกับข้าวไป
ที่“วัดไทรน้อย”สร้างทางบุญทาน

ยามคุณยาย-คุณตา..ต้องป่วยไข้
แม่สอางค์เต็มใจรับใช้ท่าน
เมื่อทั้งสองลาลับกลับวิมาน
แม่จัดงานให้งามตามฐานันดร์

ญาติคนใดไร้สุขแม่ปลุกปลอบ
อารีอารอบด้วยใจไม่เดียดฉันท์
พอช่วยเหลือเอื้ออวยช่วยเหลือกัน
น้ำใจแม่สอางค์นั้นสุดพรรณนา

ส่งลูกเรียนหนังสือคืองานหนัก
แม่ทำนาเป็นหลักเหนื่อยนักหนา
พ่อเป็นครูผู้น้อยด้อยอัตรา
ดีแต่คราป่วยไข้..รัฐให้งบ

สุวัฒน์ ไวจรรยา

พ่อแม่ไร้มรดก..ตกทอดให้
ลูกเข้าใจจึงเพียรเรียนจนจบ
สุจริต..รอบคอบ..รู้นอบนบ
ลูกประสบสำเร็จด้วยแม่ช่วยนำ

ลูกลูกอุปสมบททดแทนค่า
แม่น้ำตาเปรมปริ่มอิ่มใจฉ่ำ
ลูกต่างรับราชการงานประจำ
แม่หยุดทำนาหนัก..พักผ่อนกาย

ปีสองห้าห้าสอง..ต้องวิโยค
พ่อลาโลกพวกเราเศร้าใจหาย
แม่สอางค์ตั้งสติมิฟูมฟาย
ถือความตายเป็นธรรมะ..ธรรมดา

“ปู่ไม่อยู่อย่าทิ้งย่านะชมพู่”
คือเสียงปู่ฝากคำล้ำคุณค่า
เมื่อปู่ไปไกลลับมิกลับมา
หลานจึงอยู่เป็นเพื่อย่าแต่ครานั้น

หนึ่งในดวงใจ

ปีสองห้าห้าสี่..วารีหลาก
เอ่อนองมากประเมินเกินขวางกั้น
บ้านไทรน้อยฤๅเว้น..ท่วมเช่นกัน
แม่สอางค์คงมั่นไม่ยอมย้าย

ย่ากับหลานอดทนอยู่แต่บนบ้าน
เวลานานสองเดือนกว่าน่าเบื่อหน่าย
คุณแม่ขาดการออกกำลังกาย
ผลสุดท้ายเดินไม่ได้ไร้แรงยืน

เกิดเจ็บขาปวดเข่ารวดร้าวหนัก
ต้องรีบรักษาด่วนมิควรฝืน
ลุกนั่งก็เซาซมจะล้มครืน
ช้ำเก๊ายืนแทรกซ้อนนอนระทวย

พาเข้าโรงพยาบาลผ่านการตรวจ
ความเจ็บปวดคลายบ้าง..แต่ยังป่วย
ความจำดีคุยได้ใจชื่นชวย
บางวันหนักต้องช่วยส่งหมอพลัน

สุวัฒน์ ไวจรรยา

เดี๋ยวนี้อาการคงทรงทรงอยู่
ได้ชมพู่เป็นหัวแรงเข้มแข็งขัน
กตัญญุตายิ่งยงดำรงนิรันดร์
คุณย่านั้นดุจห่วงคล้องดวงใจ

ลูกสวดมนต์ภาวนาสาธุสะ
วอนคุณพระมาปราบช่วยขับไข้
วอนเทพอุ้มคุ้มครองปัดผองภัย
ผ่านพ้นวัยแปดสิบเก้ายืนยาวเทอญ

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

หนึ่งในดวงใจ

คำร้อง/ทำนอง สุวัฒน์ ไวจรรยา ขับร้อง ถิรพร ทรงดอน

แม่เป็นยอดหญิง มิ่งขวัญของลูก
แม่พันผูก ด้วยรักเสน่หา
แม่หวง แม่ห่วงลูกดั่งดวงตา
แม่ปรารถนา เห็นลูกสุขนิรันดร์

แม่เป็นแม่พระ ประทับใจลูก
แม่ฝังปลูก คุณธรรมมั่น
แม่สอนไว้ อภัยนั้นสิ่งสำคัญ
แม่คอยปลอบขวัญ ให้เรานั้นเกิดแรงใจ

แม่เป็นทุกอย่าง แม่สร้างแม่ทำ
ลูกจำซึ้งฤทัย
เพื่อลูกทุกคน แม่ทนไว้ น้ำใจเลิศเลอ

กราบงามงามนึก รำลึกพระคุณแม่
ตัวไกลแต่..ใจชิดสนิทเสมอ
ช่อดอกไม้ จากใจมอบให้แด่เธอ
วันใดได้เจอ..ขอหนุนตักอุ่นแม่นอน

สุวัฒน์ ไวจรรยา

พ่อ-แม่..คือหนึ่งในดวงใจนิรันดร์

บทเพลงหนึ่งในดวงใจ และบทร้อยกรองต่างๆ ที่เกี่ยวกับท่านผู้ให้กำเนิดทั้งสองนั้น ผู้เขียนได้แต่งขึ้นในช่วงเวลาที่ครอบครัวของผู้เขียนอยู่ห่างกับท่าน (วันเดือนปี ระบุไว้ท้ายสำนวนกลอนแล้ว) เขียนด้วยความรู้สึกของความเป็นลูก ขณะเดียวกันก็รู้ซึ้งถึงความเป็นพ่อแม่

บทร้อยกรองชุดนี้เคยพิมพ์รวมเล่มมาแล้ว เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๖ ส่วนหนึ่งได้บริจาคเข้าห้องสมุดโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และส่วนหนึ่งได้มอบให้กับเพื่อนๆ ญาติๆ และผู้ที่เคารพนับถือหลายท่าน

ในเดือนเมษายน ๒๕๕๕ คุณย่า (คุณแม่สอางค์) มีอายุครบ ๘๘ ปี (คุณปู่ ท่านจากไปก่อนเมื่อปี ๒๕๕๒) ผู้เขียนจึงรวบรวมงานชุดนี้นำมาพิมพ์ใหม่พร้อมประวัติคุณย่าพอเป็นสังเขป เพื่อจัดทำเป็นหนังสือที่ระลึกฉลองอายุ ๘๘ ปีให้คุณย่า (ถนัดเรียกตามลูกน่ะครับ)

สุวัฒน์ ไวจรรยา

ศิลปินดีเด่นจังหวัดนนทบุรี สาขาวรรณศิลป์(ร้อยกรอง)

ปี พ.ศ.๒๕๔๙

พ่อตัวอย่างแห่งชาติ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อ สุวัฒน์ ไวจรรยา
นามปากกาอื่น แว่นทิพย์ จริยา, ดาว เสมา
เกิด ๕ สิงหาคม ๒๔๘๗

การศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิต (เอกภาษาไทย-โทนาฏศิลป์)

ที่อยู่ปัจจุบัน ๑๒๙/๔๒๖ ซอย ๒๒ ม.เพอร์เฟคเพลส หมู่ ๓ ต.บางรักน้อย อ.เมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

หน้าที่การงาน ข้าราชการบำนาญ สพท. นนทบุรี เขต ๑ สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ
อุปนายกสมาคมกวีร่วมสมัย

เกียรติที่ได้รับ

พ.ศ.๒๕๓๑ **รับเกียรติคุณบัตร จาก ท่านนายกรัฐมนตรี** ในการร่วมกันสมานฉันท์ร้อยกรองหนังสือ "นวมราชสดุดี"

พ.ศ.๒๕๓๓ **รับเกียรติบัตรครูดนตรีไทยดีเด่น** จาก กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ.๒๕๔๒ **รับโล่รางวัลชมเชย การประกวดแต่งเพลง สำหรับเด็กและลูกเสือ** จาก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.)

เกี่ยวกับผู้เขียน

เกียรติที่ได้รับ

พ.ศ.๒๕๔๕ **รับโล่รางวัลชนะเลิศ ประกวดแต่งเพลงต่อต้านคอร์รับชั่น** จากสำนักข่าว INN (วิทยุร่วมด้วยช่วยกัน) ร่วมกับ สำนักงานเลขาธิการ ปปช.

พ.ศ.๒๕๔๕ ได้รับการแต่งตั้งจาก สพท. นนทบุรี เป็นหัวหน้าคณะจัดทำบทอาขยานประจำท้องถิ่น

พ.ศ.๒๕๔๙ **รับโล่เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่น ทางด้านวัฒนธรรม จังหวัดนนทบุรี** สาขาวรรณศิลป์ (บทร้อยกรอง)

พ.ศ.๒๕๕๐ **รับพระราชทานรางวัล การประกวดหนังสือดีเด่น** ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี (รางวัลชมเชย) หนังสือชื่อ ธรรมรักษา

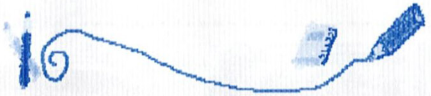
พ.ศ.๒๕๕๑ **รับพระราชทานรางวัล การประกวดหนังสือดีเด่น** ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี (รางวัลชมเชย) หนังสือชื่อ ดอกเอ๋ยดอกสร้อย

เกี่ยวกับผู้เขียน

พ.ศ.๒๕๕๒ **รับเกียรติบัตรพ่อตัวอย่างแห่งชาติ** จาก ผู้แทนพระองค์ ณ สวนอัมพร พระราชวังดุสิต เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

พ.ศ.๒๕๕๓ **รับพระราชทานรางวัล การประกวดหนังสือดีเด่น** ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี (รางวัลชมเชย) หนังสือชื่อ น้ำในสำนวนไทย

พ.ศ.๒๕๕๔ **รับพระราชทานรางวัล การประกวดหนังสือดีเด่น** ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี (รางวัลชมเชย) หนังสือชื่อ ด้วยรักและผูกพัน

สุวัฒน์ ไวจรรยา	แต่งคำและจัดรูปเล่ม
ศรีประไพ ไวจรรยา	จัดพิมพ์
ชมพู่ กับ แอปเปิ้ล	ภาพถ่ายและแบบปก
จำนวนพิมพ์	๑,๐๐๐ เล่ม
ปีที่พิมพ์	พ.ศ. ๒๕๕๕

ขอขอบคุณภาพปกจาก VECTOSIAMB LOGHPOT.COM

ผู้เขียนกับครอบครัว

โทร. ๐ ๒๕๒๘ ๕๒๐๕, ๐๘ ๙๖๗๑ ๔๓๙๔

พิมพ์ที่ บริษัท จัสพริ้น จำกัด
๑๔๐๑ จรัญสนิทวงศ์ ซอย ๗๕ แขวง/เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๓ ๒๑๕๔ โทรสาร. ๐ ๒๘๘๐ ๒๖๘๘

ภาพพระราชทาน

คุณแม่สอางค์ ไวจรรยา ทูลเกล้าฯถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล ในโอกาสพระราชทานพระราชวโรกาส
ให้เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

พระราชทานพระราชวโรกาสให้ นายสุวัฒน์ ไวจรรยา อุปนายกสมาคมกวีร่วมสมัย
นำคุณแม่สอางค์ ไวจรรยา และ บุตรหลาน เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

